

[Slipsager.]

som senere har været til gavn for hele landet. Det er en selvfølge, at man nødvendigvis må have en lov til bekæmpelse af mund- og klovsyge, men byrdernes fordeling ved vaccinationen kan finde sted på en mere rimelig måde, end det hidtil er sket. Dette lovforslag tager sigte herpå, og derfor takker vi for det.

Kristian Kristensen: Jeg kan tilsige retsforbundets velvillige støtte til en hurtig gang igennem tinget af dette lovforslag.

Fuglsang: Også jeg kan på mit partis vegne anbefale lovforslaget til en hurtig gang gennem tinget. Det repræsenterer et nyt skridt i kampen mod mund- og klovsygen og tilsigter en ny fordeling af omkostningerne. Jeg tager dette lovforslag som et glædeligt eksempel på, at der trods alt findes opgaver, som man fra både den ene og den anden side her i salen kan enes om at anse for statsopgaver.

Landbrugsministeren (Skytte): Jeg vil gerne takke samtlige ordførere for deres velvillige modtagelse af dette lovforslag. Det er rigtigt, som det er fremhævet under debatten, at specielt Sønderjylland gennem årene har haft en udsat post på dette område, og at sønderjyske mejerikredse har haft meget store udgifter til den vaccination, som det offentlige har påbudt. Det er en af grundene til, at vi har fundet det rimeligt, at de udgifter, som påbud fra det offentlige medfører, bæres af hele samfundet og ikke af et tilfældigt udsnit af landets befolkning.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Ditlevsen: Da der er fremsat ønske om, at lovforslaget går i udvalg, foreslår jeg, at det henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om statsgaranti til støtte for tørkeramte landmænd.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 2873, fremsættelsen i tidenden sp. 2730).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Chr. Thomsen: Når vi her skal behandle et lovforslag om statsgaranti til støtte for tørkeramte landmænd, kan man indledningsvis sige, at det bliver vel svært at konstatere, hvem der har været mest tørkeramt. Høsten 1959 var lille som helhed, men udbyttenedgangen varierede meget stærkt fra egn til egn. Der var visse egne, hvor man havde en relativt god kornhøst, men en dårlig roehøst; i andre egne var det lige omvendt, og endelig var der de virkelige tørkeramte områder, hvor høsten slog fejl på praktisk taget alle felter på grund af tørken.

Hvad den dårlige høst vil betyde for dansk landbrug som helhed, kan man regne ud i foderenheder, men hvor meget den rent økonomisk vil komme til at betyde for dansk landbrug, er det for tidligt at udtale sig om; man kan først se, hvad høsten har indbragt i penge, når høståret er udløbet. Først så kan man egentlig vurdere, hvad den ringe høst betød for det danske landbrug.

Lovforslaget tager da også kun sigte på at støtte dem, der er virkelig tørkeramte. Det fremgår af bemærkningerne, at der er stillet 4 mill. kr. af kornfondens midler til rådighed til fordeling til særlig tørkeramte, og at der ydes støtte til halmtransporter, men man finder ikke, at dette er tilstrækkeligt. Jeg erkender, at der er mange landmænd, hvis høst var så dårlig, at det er nødvendigt at hjælpe, og jeg finder det rigtigt, at staten rækker en hjælpende hånd.

Det bliver efter lovforslaget kommunalbestyrelserne, der får det afgørende ord ved fordelingen. Det bliver dem, der skal godkende erklæringerne og afgøre, hvem der er egentlig tørkeramt. Jeg håber, det må lykkes kommunalbestyrelserne at løse den vanskelige opgave, som det vil blive at finde frem til de virkelig tørkeramte. Inden for alle erhverv er der altid folk, for hvem